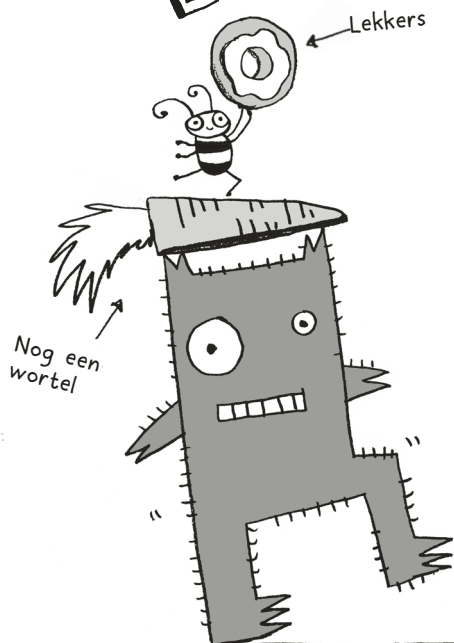

GEWOON VOOR DE LOL

Door **LIZ PICHON**
(die wel van een geintje houdt)

GOTTMER

Haarlem

IK MAAK

GRAAG

Maar wat ik **LOLLIG** vind, is niet altijd hetzelfde als wat anderen **LOLLIG** vinden. 😊

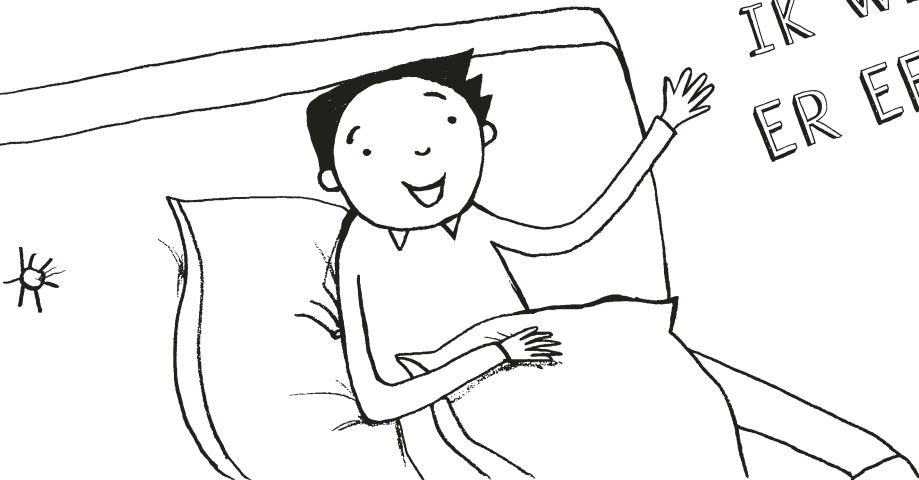
Delia kijkt alsof ze nu **LOL** heeft.
ze *TUURT* door de deuropening en
glimlacht naar me.

Dat ben ik niet gewend.

~~~~~
'Hand omhoog': wie wil er een
REEPJE?' vraagt ze.

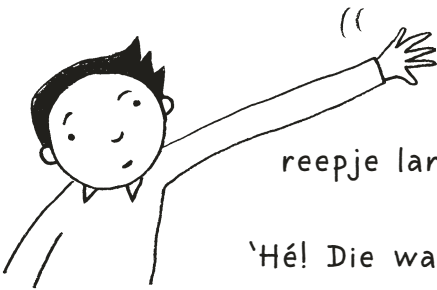
(Dat is een domme vraag, maar ik geef toch antwoord.)

'IK,
IK WIL
ER EEN!'

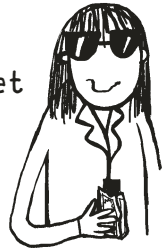
Delia houdt een reepje in haar hand, maar ze

TREKT het terug zodra ik het probeer te pakken.
'Heel **LOLLIG**...' zucht ik.

'Ja, hè?'

Ze **LACHT** en haalt het reepje langzaam uit het papiertje.

'Hé! Die was toch voor mij?'

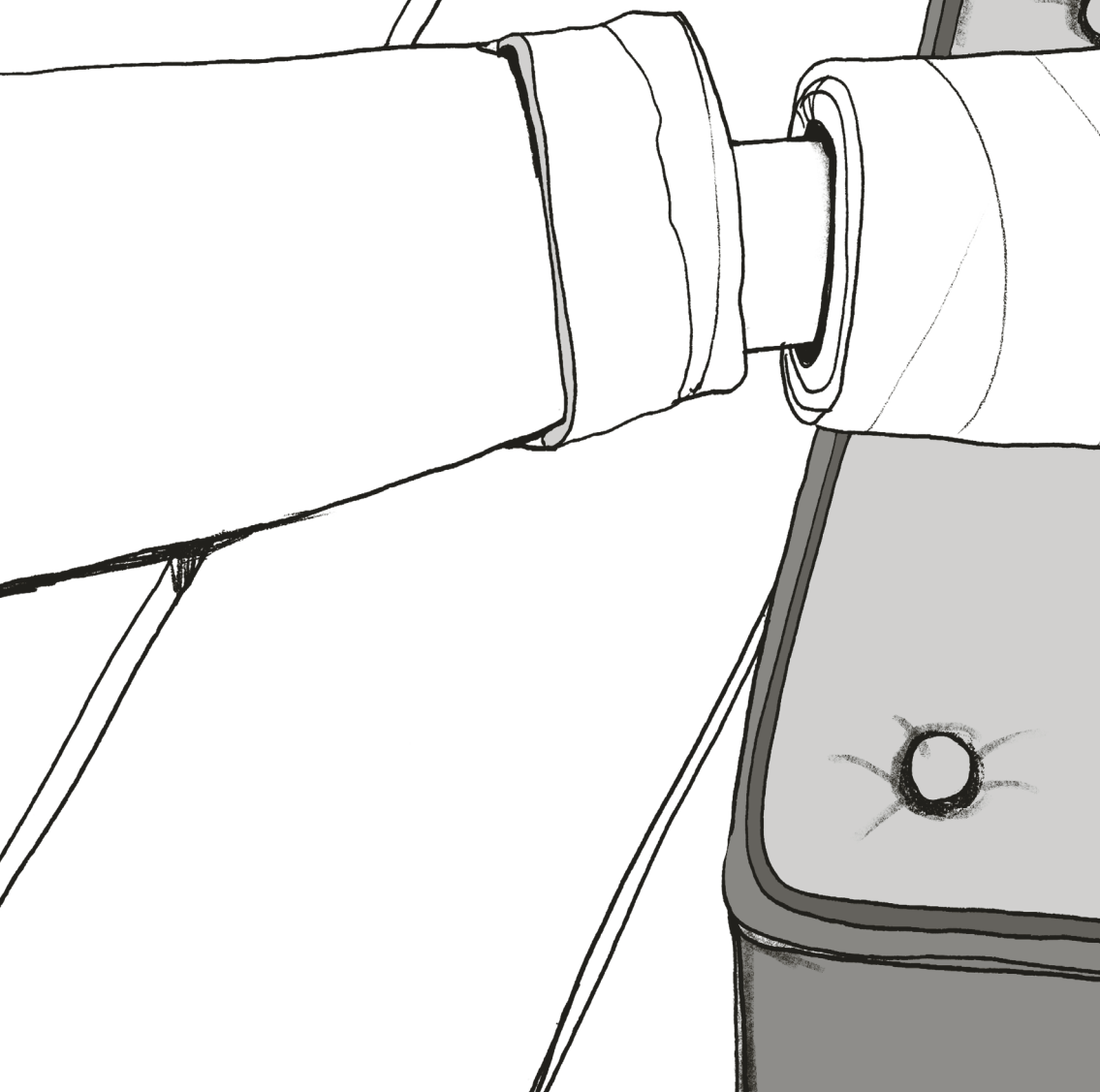
'Ik vroeg alleen of je er een **WILDE**. Ik zei niet dat je er een zou **KRIJGEN**.'

NORMAAL zou ik gewoon **ZELF** een reepje uit de keuken pakken,

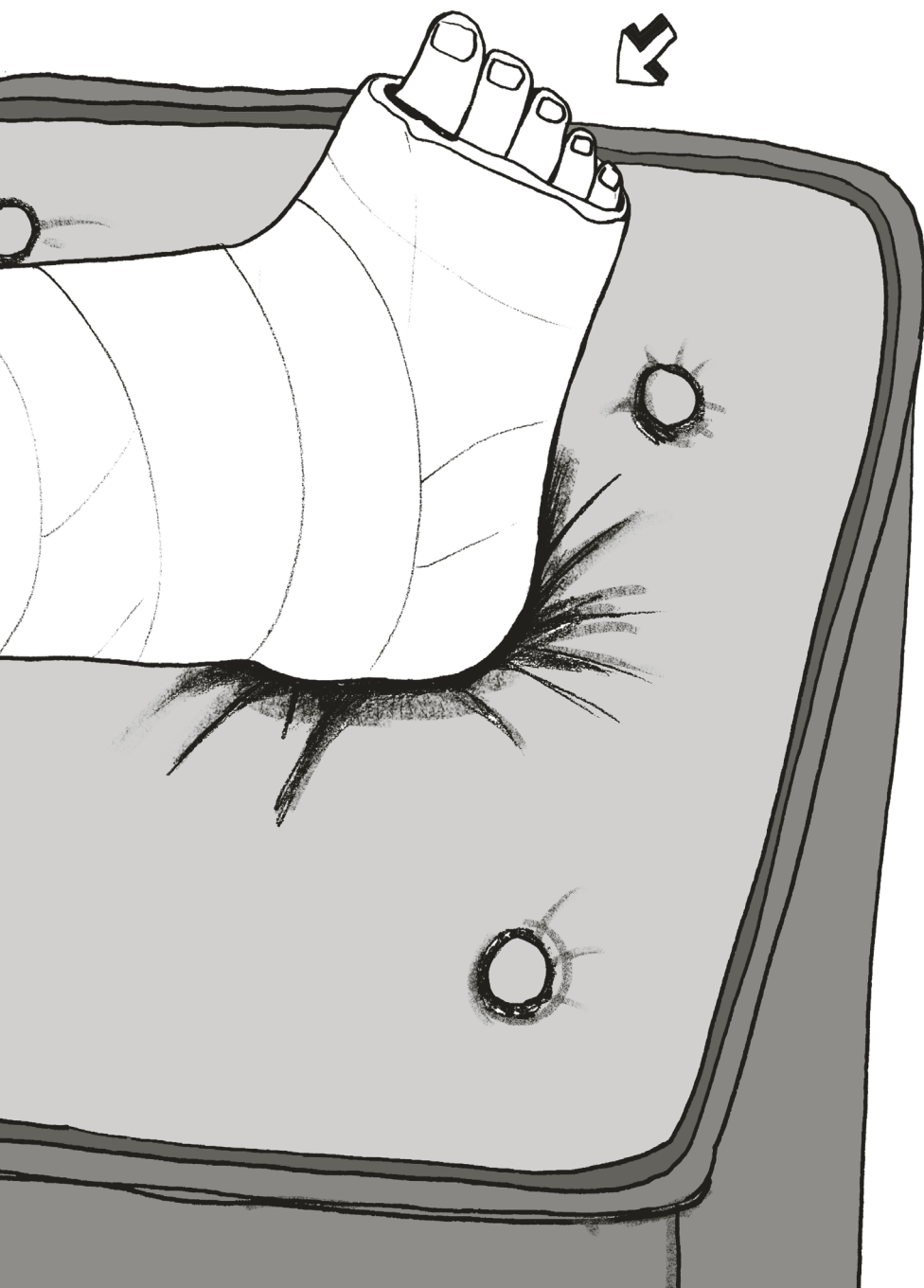
maar dat gaat niet,
dankzij...

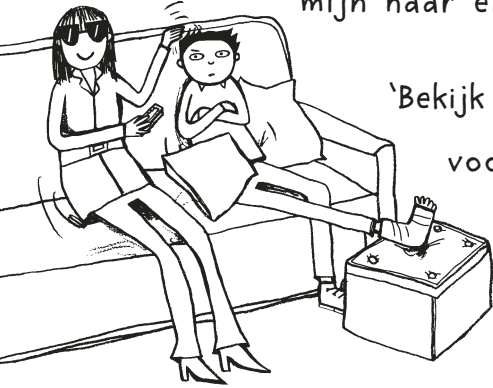
DIT

Mijn rechtervoet zit in het gips, want ik heb mijn enkel gebroken. Ik moet rustig aan doen en mijn voet OMHOOG leggen op een kussen.

Delia gaat naast me op de bank zitten, waardoor ik een beetje omhoog VEER. Dan **WOELT** ze door mijn haar en zegt:

'Bekijk het van de positieve kant, Tom: voorlopig geen spellingtoetsen.'

(Daar had ik nog niet aan gedacht.)

'O ja,' knik ik.

'**MAAR** misschien sturen ze je wel een hele **LADING** huiswerk.'

Delia zegt '**LADING**' extra hard.

'Echt niet,' zeg ik vol vertrouwen.

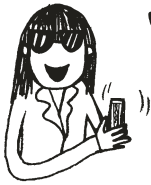
'Hoe weet je dat zo zeker?'

'Toen Amber Geel haar arm had gebroken,

kreeg zij helemaal **GEEN** huiswerk toegestuurd,' vertel ik Delia.

'Dat kwam omdat zij haar SCHRIJFHAND niet kon gebruiken. Maar jij WEL,' zegt Delia.

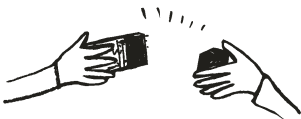
Volgens mij geniet ze hier een beetje te veel van. Ze houdt het reepje zo dicht voor mijn neus dat ik de heerlijke chocola kan ruiken.

Dat leidt nogal af.

'Wil je een stukje?' vraagt ze.

Misschien is het weer een strikvraag, dus ik doe alsof ik geen interesse heb en haal mijn schouders op.

Delia breekt het reepje in tweeën en wil mij het kleinste stuk geven.

'Dat is niet de HELFT,'
brom ik.

'Dan niet,' zegt ze,

en ze staat op het punt om

ALLEBEI de stukken op te eten.

'OKÉ! OKÉ! Geef toch maar.'

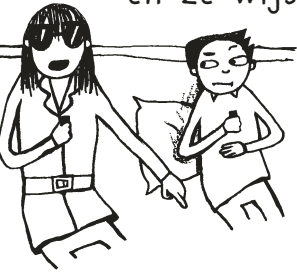
Delia geeft me het stukje en zegt:

'Wat hebben we een **LOL**, hè?'

(Niet echt.)

'Vertel nu eens wat er is gebeurd,' gaat ze verder, en ze wijst naar mijn voet.

'Dat is toch **DUIDELIJK**?'

'Papa zei dat het BINNEN bij de **Bakker** is gebeurd. Hoe kun je je voet nou breken bij de **Bakker**?'

'Ik **RENDE NAAR** de **Bakker**,' leg ik uit, want dat klinkt veel beter dan:

ik maakte een **SPRONGETJE** van

plezier vanwege een donut...

... en toen **STRUIKELDE**

ik over mijn eigen voeten.

Terwijl ik praat, schiet er een hap in het verkeerde keelgat. Ik begin te hoesten.

KUCH! KUCH!

'Wil je wat water?' vraagt Delia.

'Ja - **KUCH** - graag.

Ik wil het zelf wel pakken - **KUCH** - maar ik kan niet opstaan.'

'Oké, Tom, ik haal wel een glas water voor je.'

Delia doet aardig tegen me. Dat gebeurt niet vaak.

Dus daar ga ik zoveel mogelijk gebruik van maken.

Stel je eens voor dat ik een **BELLETJE** had, waarmee ik kon rinkelen als ik iets nodig had?

TINGeling TINGeling!!

'Delia, ik wil graag een **ROCK WEEKLY** om te lezen.'

TINGeling TINGeling!!

'Je mag mijn dienblad weer meenemen.'

TINGeling TINGeling!!

'Ik wil graag een dekentje om mijn voet warm te houden.'

Dat zou TE GEK zijn.